

ವಾರ್ಷಿಕ ಶಾಸನಬಧ್ಯ ಅನುದಾನ, ಅವುಗಳ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಒಂದು ಪ್ರಥಾನ ಭಾಗ. ಅದನ್ನು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೇತನಕ್ಕೆ, ವಿದ್ಯುತ್ ಶುಲ್ಕ ಪಾವತಿಗೆ ಬಳಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಮಿಕ್ಕದರಖ್ಯಾ ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಳಸಬಹುದು. ಈ ಅನುದಾನವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಮಾನ ತ್ಯಾಮಾಸಿಕ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾವತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದ ಒಂದು ಕಂತು ಜಮೀಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅದು ಬಿಡಿ; ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಜ್ ಬಳಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹೊನೆಯ ಕಂತೇ ಇನ್ನೂ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಕೈನೇರಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಸದ್ಯ ಎಂತಹ ಆಧಿಕ ಬಿಕ್ಕಣ್ಣ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರೆಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಉಹಿಸಬಹುದು.

ಇದೀಗ ಆಗಸ್ಟ್ 1 ರಂದು ಹೊರಬಿದ್ದ, ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಹೊನೆಯ ಕಂತು ಬಿಡುಗಡೆಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಆದೇಶ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಆಫಾತ ನೀಡಿದರೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಮಾಧಾನ ತಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಾರ್ಷಿಕ ತೆರಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲಾದಾರು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದ ಕನಿಷ್ಠ ಗುರಿ ತಲುಪಲಾಗಿದೆ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಕೆಂಗಣ್ಣ ಬೀರಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಶಾಸನಬಧ್ಯ ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ಕತ್ತರಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವುದು. ಅಂತಹ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ 2013-14ನೆಯ ವರ್ಷದ ನಾಲ್ಕುನೇ ತ್ಯಾಮಾಸಿಕ ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ತಲಾ Rs 1 ಲಕ್ಷ ಕೆಡಿತ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಡಿತದ ಮೊತ್ತದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿದೆ. ಅದರೆ ಗುರಿ ನಿಗದಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ನಡುವೆ ತಾರತಮ್ಯ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಿದ ಕಾರಣ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರುವ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಒಂದೋ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನದಿಂದ ವಂಚಿತವಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲದೆ ಜಿಲ್ಲೆ ಬೀಕ್ಕೆ ಪಡೆದಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಜ್ಯದ 5,629 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ 8,000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಡಿತ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ 4,211 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ Rs 10 ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೊಂದಿರುವ 1,418 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ Rs 12 ಲಕ್ಷ ವಾರ್ಷಿಕ ಅನುದಾನ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಸಮಾನ ತ್ಯಾಮಾಸಿಕ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇದನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಬಾಕಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿದ್ಯುತ್ ಬೀಲ್ಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಹೊನೆಯ ಕಂತನ್ನು ಪಾವತಿಸಿದಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಈ ಬಾರಿ 2013-14ರ ಹೊನೆಯ ತ್ಯಾಮಾಸಿಕ ಕಂತನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ 2014ರ ಫೆಬ್ರುವರಿ 20 ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಹಣ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಖಾತೆಗಳಿಗೆ ಈದರೆಗೂ ಜಡೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಈಗಷ್ಟೇ ತಲುಪಿದ ಆಗಸ್ಟ್ 1ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶ ಬಿಸಿ ತಗುಲಿಸಿದೆ.

ಮೂರು ಹಂತದ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತೆರಿಗೆ, ದರ, ಶುಲ್ಕಗಳ ಮೂಲಕ ಸ್ವೀಕಾರ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕೋಧಿಕರಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವು ಈ ಅವಕಾಶದನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕನ್ನುವುದು ಕಾಯಿದೆಯೂ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ, ರಾಜ್ಯದ ಬಹುತೇಕ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಯಮಾನುಸಾರ ತೆರಿಗೆ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ವಿಜಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯೆ ಹೋರುತ್ತಿರುವ ಅಧಿಕಾರ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರಣ ಇದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಕರ್ಮಕ್ರಮ ಮುಂದಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದ ಕ್ರಮದ ಹಿಂದೆ ವಿವೇಚನೆಯ ಕೊರತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ, ನ್ಯಾಯಪರ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರದ

ಬೋಂದ ಧಾಳಾಗಿದೆ. ಮೊದಲೇ ತೆರಿಗ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗದೆ ಬಡವಾಗಿರುವ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಗತಿಗೇಡಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತಮ ಆರ್ಥಿಕ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಭಾಗವಾಗುವ ತೆರಿಗ ಸಂಗ್ರಹದ ಗುರಿ ಶೇ 100 ಇರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಜಿಲ್ಲೆಗೊಂದೊಂದು ಗುರಿ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದೆ. ಮಾತ್ರ-ವಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳ ಕಳಪೆ ಸಾಧನೆಯನ್ನೇ ಮಾನದಂಡವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ 30 ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು (ಹಿಂದುಳಿದಿರುವಿಕೆಯ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ?) ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ, ದ್ವಿಂಧ ಕನ್ನಡ, ಉಡುಪಿ, ಕೊಡಗು, ಜಿಕ್ಕುಮಗಳೂರು, ಜಾಮರಾಜನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಶೇ 60, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ, ರಾಮನಗರ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಬೆಳಗಾವಿ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ಬಾಗಲಕೋಟಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಶೇ 50, ಕೋಲಾರ, ಜಿಕ್ಕುಬಳ್ಳಾಪುರ, ತುಮಕೂರು, ದಾವಣಗರೆ, ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಹಾಸನ, ಧಾರವಾಡ, ಗದಗ, ರಾಯಚೂರು, ಕೊಪ್ಪಳ, ಬೀದರ್, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಗುಲ್ಬಗಾರ್ ಶೇ 40 ಮತ್ತು ಜಿತ್ತುದುಗ್ರ, ವಿಜಾಪುರ, ಯಾದಗರಿ, ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠತಮದಾದ ಶೇ 30 ಗುರಿ ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದೆ.

ಈ ಗುರಿ ತಲಪಲು ವಿಫಲವಾದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಅನುದಾನದಲ್ಲಿ ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿದ ಮೊತ್ತದನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕುವಾರು ಕೂಡಿಸಿ, ಆಯಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಗದಿತ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸದ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊತ್ತ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಗಳಿಸುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ಸಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬ್ಯಾಲಹೊಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ 51 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಗದಿತ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸದ 45 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ತಲಾ 1 ಲಕ್ಷ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಉಳಿದ 6 ಗ್ರಾಮ-ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ Rs 7.5 ಲಕ್ಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಧನ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸುರಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ 42 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುರಿ ತಲುಪದೆ 39 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಅನುದಾನದಿಂದ ಕತ್ತಲಿಸಲಾಗುವ ಮೊತ್ತ Rs 39 ಲಕ್ಷ. ಅದರಿಂದ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಿದ 3ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ Rs 13 ಲಕ್ಷ ಬಂಪರ್ ಬಹುಮಾನ ದೊರೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತ, ಸಮರ್ಪಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸಂಗ್ರಹದ ಮೂಲಕ ಭಿನ್ನತೆ ಮೆರೆಯುವ ಕರಾವಳಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿ ಪಡೆಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ 146 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂದಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಏರಡು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಅನುದಾನದಲ್ಲಾಗುವ ಕಡಿತ ರೂ. 2 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ. ಅದರಿಂದ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಿದ 54 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ತಲಾ ರೂ. 4 ಸಾಮಿರ ಜಿಲ್ಲಾರೆ ಕಾಸು ‘ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ’ವಾಗಿ ಸಿಗಲಿದೆ.

ಉಡುಪಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಕಾಳ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳ ಎಲ್ಲ 90 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ಪಡೆಯಲು ಅರ್ಹವಾಗಿಲ್ಲ ! 203 ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿರುವ ದ್ವಿಂಧ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಬದು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ತೀರ ಕನಿಷ್ಠ. ಮೊದಲ ಸಾಧನದಲ್ಲಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಪ್ರತಿ ದಿನ ತೆರಿಗ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಶೇ 100 ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವ ಪರಂಪರೆ ಹೊಂದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ರೂಪಿಸಿರುವ ಈ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಧನ ಶಾಂತಿ. ಆದರೆ, ಶೇ 30 ಗುರಿ ‘ಸಾಧನೆ’ ಮಾಡಿರುವ ಯಾದಗಿರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ Rs 13 ಲಕ್ಷ ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಯಾವುದೇ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನೀಡುವ ದಾರ್ಖಿಕ ಅನುದಾನಕ್ಕಿಂತ 1 ಲಕ್ಷ ಅಧಿಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಧನ ಸಿಗುತ್ತದೆ! ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ

ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿದ ‘ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತ್’ ಮತ್ತು ‘ಆರ್ಥಿಕ ಶೀಸ್ತಿ’ನ ವಿನೋದನ ಸೂತ್ರವನ್ನು ‘ಕಡಿಮೆ ನಾಧಿಸಿ, ಅಧಿಕ ಗಳಿಸಿ-ಹೆಚ್ಚಿ ನಾಧಿಸಿ, ಶಂಕ್ಷೇಪಣಿಸಿ’ ಎಂದು ಹೇಸರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಸಾಧನೆ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ನೀಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಬೈದಾಯರಹಿತ, ಬಾಯುಪಜಾರ, ವಚನಭಂಗಗಳಿಗೆ ಘೂರ್ಣ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ.

2003ರಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸು ಸಚಿವರ ಆಯವ್ಯಯ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅಧರಿಸಿ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ ಇಲಾಖೆ ಸುತ್ತೋಲೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ದಿನಸೆಂಬರ್ ಮಾಸದೊಳಗೆ ಶೇ 75 ಕಟ್ಟಡ ತೆರಿಗೆ ಮತ್ತು ನೀರಿನ ದರ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ Rs 50,000 ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದಾದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕೆ ಹೊರಬಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಸುತ್ತೋಲೆ ಸರ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಬೀಲ್ ಪಾವತಿಸುವ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಶೇ 25 ‘ಪರ್ವ ಸಭ್ಯಿಡಿ’ ನೀಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿತ್ತು. ಇವೆರಡೂ ಸುತ್ತೋಲೆಗಳು ಅವು ಹೊರಬಿದ್ದ ವರ್ಷದೇ ಥಲ ನೀಡುವ ಮುನ್ಸುವೇ ಸರ್ಕಾರದ ಶೈತ್ಯಗಾರ ಸೇರಿಹೋದವು. ಅವು ಮತ್ತೊಂದೂ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನುದಾನ ಕಡಿತದ ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನದೆಂಬ ಬಹುಮಾನದ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ನಷ್ಟ ಅನುಭವಿಸುವ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಯೋ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನದಿಂದ ಎರಡಾಗುವ ಎರಡೂ ವರ್ಗದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಅನಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳುವುದಂತಾಗಿದೆ. ಮೂದಲೇ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಕಟದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಕ್ತ ಕಡಿತ ಮತ್ತು ನಿರಾಕರಣ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪು ಸವರಿದ ಅನುಭವ ನೀಡುವುದು ಖಂಡಿತ. ಈ ಕ್ರಮ ನ್ಯಾಜಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಸಮಾನ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಇದರ ಬದಲಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸಾಧನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಸೂಕ್ತ ಮೊತ್ತದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಧನ ನೀಡುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮೃತ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಆಡಳಿತದ ಒಂದು ಉಪಕ್ರಮದೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ಅದರಿಂದ ‘ಸಂತ್ತುಸ್ತ’ರಾಗಿರುವ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

(ಲೇಖಕರು ಅಬ್ಬುಲ್ ನಜೀರ್ ನಾಬ್ ಗ್ರಾಮೀಣಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿ)